

Nr 192.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till tullverket för budgetåret 1944/45; given Stockholms slott den 3 mars 1944.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1944.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför.

Under rubriken Tullverket äro i riksstaten för innevarande budgetår uppförda tre förslagsanslag, nämligen ett å 900 000 kronor till avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen, ett å 16 780 000 kronor till avlöningar till befattningshavare å tullstaten samt ett å 1 720 000 kronor till omkostnader.

I skrivelse den 13 november 1943 har generaltullstyrelsen gjort framställning angående medelsbehovet under förenämnda tre anslag för budgetåret 1944/45.

I årets statsverksproposition ha anslagen upptagits med endast beräknade belopp, enär det ansetts erforderligt att, innan slutlig ställning toges till frågan om tullverkets anslagsbehov för nästa budgetår, från statens organisa-

tionsnämnd inhämta utlåtande över förenämnda skrivelse. I enlighet med av generaltullstyrelsen i skrivelsen gjord uppskattning har därvid generaltullstyrelsens avlöningsanslag beräknats till 894 000 kronor, tullstatens avlöningsanslag till 16 100 000 kronor och omkostnadsanslaget till 1 686 000 kronor.

Anslaget till avlöningar till befattningshavare hos generaltullstyrelsen.

Gällande personalförteckning för generaltullstyrelsen är fastställd genom Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1943 (statsliggaren s. 369). I personalförteckningen äro i lönegraden A 26 upptagna bland annat en byråinspektör och föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium och en förste aktuarie och chef för statistiska avdelningen. Kungl. Maj:t har nämnda dag fastställt följande avlöningsstat för generaltullstyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44.

Avlöningsstat.

Utgifter:

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 641 000
2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t	» 1 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	» 148 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 116 800
<hr/>	
Summa kronor 907 000	

Särskilda uppbördsmedel:

Ersättning från marinen	kronor 7 000
<hr/>	
Nettoutgift kronor 900 000.	

I sin förenämnda skrivelse har *generaltullstyrelsen* i fråga om detta anslag icke funnit anledning föreslå annan förändring än att uppbördsposten ersättning från marinen med hänsyn till storleken av det under budgetåret 1942/43 influtna ersättningsbeloppet, 12 557 kronor, höjes från 7 000 till 13 000 kronor, varigenom anslaget skulle komma att uppgå till 894 000 kronor mot för innevarande budgetår 900 000 kronor. Vid anslagsberäkningen har styrelsen vidare förutsatt, att icke-ordinarieposten skulle liksom för innevarande budgetår belastas med kostnaderna för arvode åt en expert med uppdrag att biträda vid fullföljandet av de av besparingsberedningen påbörjade arbetsstudierna inom tullverket.

*Departements-
chefen.*

I anslutning till vad jag vid anmälan i årets statsverksproposition av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört böra de i personalförteckningen upptagna tjänstebenämningarna notarie och sekreterare utbytas mot benämningarna byråsekreterare respektive förste byråsekreterare. I fråga om änd-

ring av de i personalförteckningen intagna benämningarna byråinspektör och föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium respektive förste aktuarie och chef för statistiska avdelningen ha olika förslag framkommit i ärendet angående revision av tjänsteförteckningen till civila avlöningsreglementet. För egen del tillstyrker jag 1939 års tjänsteförteckningssakkunnigas förslag att dessa benämningar ändras till byrådirektör respektive förste aktuarie.

Mot generaltullstyrelsens beräkningar av medelsbehovet under förevarande anslag har jag intet att erinra.

Anslaget till avlöningar till befattningshavare å tullstaten.

Följande personalförteckning för tullstaten är av Kun gl. Maj:t fastställd genom beslut den 30 juni 1943.

Personalförteckning.

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat:

1. Lokaltullförvaltningen.

3 tulldirektörer	A 29
3 tullöverinspektörer	A 27
1 övertullförvaltare	A 27
3 tullbevakningschefer	A 26
3 tulldirektörsassistenter	A 26
5 tullförvaltare av klass 1 A	A 26
3 tullkommissarier	A 26
8 tullförvaltare av klass 1 B	A 24
21 tullöverkontrollörer	A 24
17 förste tullkontrollörer	A 22
16 tullförvaltare av klass 2	A 22
20 tullförvaltare av klass 3	A 21
132 tullkontrollörer	A 21
6 tullförvaltare av klass 4	A 20
3 tullkassörer	A 18
315 kammarskrivare	A 16
24 tullmästare	A 15
26 tulluppbördsmän	A 15
152 tullkontorister	A 12
131 tullöveruppsyningsmän	A 12
2 kansliskrivare	A 11
4 kontorister	A 9
1 099 tulluppsyningsmän	A 8
31 kanslibiträden	A 7
507 tullvakter	A 5
60 kontorsbiträden	A 4
30 skrivbiträden	A 2

2. Kustbevakningen.

4 kammarskrivare	A 16
22 kustöveruppsyningsmän	A 12
55 kustuppsyningsmän	A 8
53 förste kustvakter	A 7
163 kustvakter	A 6
55 kustbevakningsbiträden	A 5
4 kontorsbiträden	A 4

3. Gränsbevakningen.

1 gränsbevakningschef	A 24
1 kammarskrivare	A 16
6 gränsöveruppsyningsmän	A 12
188 gränsuppsyningsmän	A 8

Tjänstemän å övergångsstat:

7 tullkassörer	A 18
108 tillsyningsmän	A 6;

Anm. 1. 7 tulluppbördsmanstjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 7 tullkassörer å övergångsstat avgå från sina befattningar.

Anm. 2. 108 tullvaktstjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 108 tillsyningsmän å övergångsstat avgå från sina befattningar.

Kungl. Maj:t har den 30 juni 1943 fastställt följande avlöningsstat för tullstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44:

Avlöningsstat.

Utgifter:

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 13 200 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	» 1 500
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	» 1 600 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 2 278 500
<hr/>	
Summa kronor 17 080 000	

Särskilda uppbördsmedel:

Ersättning från marinen	kronor 300 000
<hr/>	
Nettoutgift kronor 16 780 000.	

Centraltullkamrarna.

På förslag av Kungl. Maj:t i propositionen nr 196/1943 angående anslag till tullverket för budgetåret 1943/44 godkände riksdagen vissa huvudgrunder för en omorganisation av centraltullkamrarna, avsedd att träda i tillämp-

ning den 1 juli 1944. I fråga om grunderna för omorganisationsförslaget torde, i den mån desamma icke nedan beröras, få hänvisas till nämnda proposition (sid. 10—23). Av propositionens innehåll må i detta sammanhang endast återgivas följande.

Centraltullkammare finnes inrättad i envar av städerna Stockholm, Göteborg och Malmö. Varje centraltullkammare står under chefskap av en tulldirektör. Under honom lyda *dels* en tulldirektörsexpedition, uppdelad på två avdelningar, nämligen kansliet och kassakontoret, *dels* en tullförvaltning i tullhamnen, uppdelad på tre huvudavdelningar, nämligen tullkameralkontoret, tullbehandlingsinspektionen och tullbevakningsinspektionen, *dels* ock en tullförvaltning i frihamnen. Vid tulldirektörsexpeditionen utövas närmaste chefskapet under tulldirektören av en tulldirektörsassistent. Vid varje kassakontor är såsom föreståndare anställd en förste tullkontrollör. Föreståndare vid de olika huvudavdelningarna äro vid tullkameralkontoret en tullkommissarie, vid tullbehandlingsinspektionen en tullöverinspektör och vid tullbevakningsinspektionen en tullbevakningschef. Tullförvaltningen i frihamnen förestås av en tullförvaltare. I fråga om tulltaxeringsärenden sorterar tullbehandlingsinspektionen respektive tullförvaltningen i frihamnen direkt under generaltullstyrelsen.

Vid de särskilda trafikställena finnas kameralavdelningar och tullbehandlingsavdelningar, alltefter sin betydenhet under föreståndarskap av tullöverkontrollör, förste tullkontrollör, tullkontrollör eller kammarskrivare. Kameralavdelningarna lyda under tullkameralkontoret, tullbehandlingsavdelningarna under tullbehandlingsinspektionen. Vid trafikställena finnes dessutom bevakningspersonal, som i vissa fall lyder under tullbevakningsinspektionen, i andra fall åter under tullbehandlingsinspektionen. För bevakningsgöromål rörande tullagergoods finnes särskild bevakningspersonal, lydande under tullkameralkontoret. Vid vissa mindre tullavdelningar finnes gemensam föreståndare för såväl det kamerala arbetet som tullbehandlingsarbetet. Denne lyder då i kameralt hänseende under tullkameralkontoret och beträffande tulltaxeringsgöromålen under tullbehandlingsinspektionen.

Förslag till omorganisation av centraltullkamrarna framlades dels av en av generaltullstyrelsen tillsatt delegation för utarbetande av förslag till nytt tjänstgöringsreglemente för tullverket — i det följande benämnd tjänstgöringsdelegationen — dels ock av besparingsberedningen.

Generaltullstyrelsen avstyrkte i skrivelse den 30 september 1942 de framlagda omorganisationsförslagen på i skrivelsen anförda skäl.

Vid anmälan av förslagen anförde jag följande.

Vid granskningen av de föreliggande utredningarna om centraltullkamrarnas arbetsförhållanden har jag icke kunnat undgå att finna vissa däri påvisade förhållanden bestämt tala för att en omorganisation av ledningen inom centraltullkamrarna bör komma till stånd. Den nuvarande organisationen av driftsledningen präglas enligt min uppfattning av en viss oklarhet och ger ej intryck av någon fullt konsekvent genomförd metod i fördelningen av åligganden och befogenheter samt i anordnandet av samarbetet mellan olika grenar av tjänsten.

Den centrala ledningen inom varje centraltullkammare är för närvarande, bortsett från frihamnstillförvaltningen, fördelad på tulldirektören och tre avdelningsföreståndare. Avdelningsföreståndarna med deras expeditioner bilda sinsemellan skilda myndigheter, företrädande olika grenar av tulltjänsten. Denna uppdelning har tydligtvis ansetts betingad av en naturlig fördelning av tullärendena i grupper och av önskemålet att få till stånd en specialise-

ring i handläggningen av de olika slagen av ärenden. Även vid fullt beaktande av specialiseringskravet är det emellertid nödvändigt, att tulldirektören och avdelningsföreståndarna erhålla en sådan ställning i organisationen som medger utövande av en verklig central driftsledning, innefattande ett samordnande av de olika tjänstegrenarna med enhetlig planläggning av drifttjänsten. I detta hänseende synas principerna för den nuvarande organisationen icke vara tillfredsställande.

Såsom en påtaglig svaghet i organisationen måste även betecknas det förhållandet, att för tullavdelningarna å de skilda driftställena icke föreligger något genomfört organisationsschema innefattande en gemensam ledning av de olika tjänstegrenarna vid varje avdelning. Frånvaron av en dylik gemensam ledning måste uppenbarligen inverka tyngande på handläggningen av ärenden, som äro gemensamma för flera tjänstegrenar, och medföra ett eftersättande av planmässigheten i personalanvändningen och andra till drifttjänsten hörande dispositioner.

Den omständigheten att såväl delegationen för utarbetande av nytt tjänstgöringsreglemente för tullverket som besparingsberedningen från sina olika utgångspunkter nått väsentligen samma utredningsresultat i fråga om centraltullkamrarnas organisation ger också anledning till att taga organisationsfrågan i allvarligt övervägande.

Det synes till att börja med klart att ett inrättande av en tulldirektion med infogande i denna av de under tulldirektören lydande avdelningsföreståndarna måste medföra en mera koncentrerad ledning av tullkamrarna, som skulle underlätta personaldispositionernas anpassning efter olika situationer. Åtskilliga lättnader i arbetet kunna vidare förväntas genom minskning i skriftväxlingen, innebärande bland annat upphörande av det nuvarande systemet med särskilda remissyttranden till tulldirektören från vederbörande huvudavdelningar. Ett inordnande av avdelningsföreståndarna i en tulldirektion på sådant sätt att de erhålla befogenhet att besluta å tulldirektörens vägnar finner jag överhuvud taget vara en naturlig organisationsform, ägnad att stärka ledningens funktionsduglighet och främja samarbetet mellan de olika tjänstegrenarna. De farhågor generaltullstyrelsen uttalat för att de föreslagna ändringarna skulle leda till en försämring av centraltullkamrarnas arbetsresultat och funktionsduglighet kan jag följaktligen icke dela.

För linjeavdelningarna synes anordnandet av ett enhetligt föreståndarskap, vilket redan existerar i frihamnarna, av förut angivna skäl nödvändigt.

Med hänsyn härtill finner jag mig i princip böra förorda en omorganisation av centraltullkamrarna i överensstämmelse med huvudlinjerna i de av delegationen för utarbetande av nytt tjänstgöringsreglemente för tullverket respektive av besparingsberedningen framlagda förslagen.

Jag förordar därför att envar av de nuvarande tulldirektörsexpeditionerna ersättes med en tulldirektion under chefskap av en tulldirektör. Till direktionen böra knytas tre huvudavdelningar, nämligen en kameralavdelning, en tullbehandlingsavdelning samt en avdelning för personal- och bevakningsärenden. En av cheferna för huvudavdelningarna bör vara tulldirektörens ställföreträdare. Tulldirektörsassistenttjänsterna böra indragas. Tjänsteåliggandena för nämnda avdelningsföreståndare böra utformas på ett sätt som ger dem en vidsträckt befogenhet att handla å tulldirektörens vägnar, dock med rätt för denne att förbehålla sig beslutanderätten i ärenden av större vikt, som eljest skulle avgöras av vederbörande avdelningsföreståndare.

Vid linjeavdelningarna bör i anslutning till besparingsberedningens förslag enhetligt föreståndarskap organiseras på sådant sätt att inrättande av särskilda befattningar för ändamålet i möjligaste mån undvikas.

Längre än till att i enlighet med vad sålunda anförts uppdraga huvudlin-

jerna för en omorganisation av centraltullkamrarna anser jag mig emellertid nu icke kunna gå, enär detaljerna i de föreliggande förslagen måste underkastas ytterligare överarbetning, innan den nya organisationen kan sättas i kraft. Till följd av sin uppfattning i principfrågan har generaltullstyrelsen icke ingått på någon detaljerad granskning av vare sig det stora antal lönegradsförändringar som förutsatts i delegationsförslaget eller övriga organisationsdetaljer, som ej varit av grundläggande betydelse för förslagens struktur. Innan närmare utredning härutinnan föreligger, torde ståndpunkt icke kunna tagas till alla enskildheter i de framlagda förslagen. Den nya organisationen bör emellertid kunna sättas i kraft vid ingången av budgetåret 1944/45 och jag förordar att förslag nu avlåtes till riksdagen om principbeslut i denna fråga.

Det torde böra ankomma på generaltullstyrelsen att vid avgivande av sina anslagsaskanden för budgetåret 1944/45 framlägga en mera detaljerad plan till omorganisation av centraltullkamrarna enligt nu angivna grunder. Planen bör utarbetas under tillvaratagande av de uppslag till besparingar och rationaliseringar som innefattas i de båda ursprungliga förslagen eller som kunna framkomma under den fortsatta behandlingen av förslagen.

I sin förenämnda skrivelse den 13 november 1943 har *generaltullstyrelsen* i fråga om centraltullkamrarnas omorganisation framlagt en plan av nyss angiven innebörd. Vid skrivelsen äro fogade särskilda yttranden av byråcheferna *Linders, Jansson, Hilding och Lindberg*.

Generaltullstyrelsen har, med iakttagande av de fastställda huvudgrunderna för omorganisationen, framlagt förslag till vissa ändringar i personaluppsättningen samt redogjort för de delar av omorganisationen som styrelsen ansett vara av betydelse för anslagsberäkningen ävensom i samband härmed behandlat vissa frågor av den natur, att de kunna avgöras genom utfärdande av administrativa bestämmelser, som Kungl. Maj:t eller generaltullstyrelsen äger meddela. I fråga om personalbeståndet vid centraltullkamrarna har styrelsen utöver förslag till omedelbara ändringar i personalförteckningen jämväl i viss utsträckning uttalat sig om behovet av ytterligare personal efter återgång till normala trafikförhållanden ävensom förordat, att vissa lönegradsförändringar företagas när sådana förhållanden inträda. Sålunda har styrelsen föreslagit att, utöver de tjänster som styrelsen ansett nödvändiga redan för nästa budgetår, framdeles nyinrättas en tullöverkontrollörstjänst och fyra förste tullkontrollörstjänster. I samband därmed skola enligt styrelsens förslag fyra kammarskrivartjänster ombildas till tullkontrollörstjänster. Huruvida inrättandet av nämnda fyra förste tullkontrollörstjänster möjliggör indragning av tullkontrollörstjänster blir, anför styrelsen, beroende på fortsatta undersökningar om behovet av tullkontrollörstjänster vid trafikavdelningar. I den följande framställningen torde de i nuvarande läge icke omedelbart aktuella förslagen huvudsakligen få redovisas endast i den mån de kunna vara ägnade att belysa de spörsmål, vartill ställning redan nu måste tagas. Av styrelsen behandlade frågor som kunna avgöras i administrativ ordning komma i det följande att beröras endast i den mån de varit föremål för olika meningar och äro av mera väsentlig betydelse för centraltullkamrarnas organisation.

Ledningen av tulldirektioner och huvudavdelningar. Tulldirektörerna äro avsedda att fungera som chefer för tulldirektionerna. Befattningarna som tulldirektörsassistenter i A 26 ha i enlighet med huvudgrunderna för omorganisationen föreslagits indragna. De till tulldirektionerna knutna huvudavdelningarna skola enligt generaltullstyrelsens förslag förestås av följande befattningshavare, nämligen kameralavdelningen av en tullkommissarie, tullbehandlingsavdelningen av en tullöverinspektör samt personal- och bevakningsavdelningen av en tullpersonalchef. Sistnämnda tjänstebestämmelse föreslås skola ersätta benämningen tullbevakningschef. Ehuru styrelsen finner skäl i och för sig föreligga för att samtliga föreståndare för huvudavdelningar placeras i A 27, har styrelsen under nuvarande förhållanden icke velat föreslå ökat antal befattningar i denna lönegrad. Styrelsen har därför föreslagit, att tullkommissarierna och tullpersonalcheferna skola vara placerade i A 26.

I likhet med tjänstgöringsdelegationen och besparingsberedningen har styrelsen i fråga om tulldirektionen i Stockholm utgått från att behov för nästa budgetår föreligger av en förste tullkontrollör å kameralavdelningen, en tullöverkontrollör å tullbehandlingsavdelningen och en förste tullkontrollör å personal- och bevakningsavdelningen.

Beträffande Göteborg har styrelsen, i likhet med tjänstgöringsdelegationen, funnit det redan i nuvarande läge vara erforderligt med en tullöverkontrollör å tullbehandlingsavdelningen och en förste tullkontrollör å personal- och bevakningsavdelningen, medan besparingsberedningen ansett endast sistnämnda befattning erforderlig. Styrelsen har anført att, oaktat tulltaxeringsarbetets omfattning vore väsentligt mindre i Göteborg än i Stockholm och oaktat personalärenden samt vissa andra ärenden genom omorganisationen skulle avlastas från tullbehandlingsinspektionen, arbetsbördan för tullöverinspektören i Göteborg likväl bleve så betydande, att denne liksom för närvarande borde biträdas av en tullöverkontrollör. Till arbetsbördans storlek bidroge särskilt, att tullöverinspektören skulle utöva överinseendet över tulltaxeringsarbetet i frihamnen ävensom beslutanderätten i vissa ärenden, som nu avgjordes av tulldirektören.

Beträffande Malmö har styrelsen ansett behov nu föreligga av en förste tullkontrollör å kameralavdelningen. Varken tjänstgöringsdelegationen eller besparingsberedningen har ansett denna tjänst erforderlig. Härutinnan har styrelsen framhållit, att tullkommissarien i Malmö — liksom i Stockholm och Göteborg — komme att få övertaga åtskilliga göromål som nu ankomme på tulldirektörsassistent och att behov därför föreläge av en kvalificerad befattningshavare såsom biträde åt tullkommissarien vid beredning av ärenden, utredningsarbete och kassainventeringar.

Här må även nämnas, att generaltullstyrelsen beräknat, att vid huvudavdelningarna skulle under normal trafik, utöver nu nämnda befattningar, erfordras i Göteborg en förste tullkontrollörstjänst å kameralavdelningen och i Malmö en tullöverkontrollörsbefattning å tullbehandlingsavdelningen.

Föreståndarskapet för linjeavdelningarna m. m. I fråga om linjeavdelningarna har generaltullstyrelsen i överensstämmelse med de fastställda huvudgrunderna utgått från anordnande av enhetligt föreståndarskap. Som linjeavdelningar ha därvid betraktats dels en specialavdelning för klarerings- och vissa andra bevakningsgöromål, dels avdelningar vid de särskilda trafikställena. I fråga om nämnda specialavdelning har styrelsen framhållit, att styrelsen närmast vore benägen att i enlighet med besparingsberedningens förslag förorda, att denna avdelning anknötes till tulldirektionen. Därest det emellertid i enlighet med förslag av tjänstgöringsdelegationen skulle anses lämpligt att endast administrativa och ekonomiska ärenden handlades inom tulldirektionen, medan andra göromål ombesörjdes av linjeavdelningar, ville styrelsen icke motsätta sig det av delegationen framlagda förslaget att till en särskild linjeavdelning sammanföra sådana löpande bevakningsgöromål som icke borde utföras vid trafikställena.

För nästkommande budgetår har styrelsen icke ansett några nya tjänster erforderliga för att tillgodose behovet av föreståndarbefattningar vid linjeavdelningar. Styrelsen har emellertid utgått från att 4 vakanta överkontrollörstjänster skola återbesättas, varemot 2 vakanta förste kontrollörstjänster beräknas fortfarande tills vidare skola hållas vakanta med upphörande av det förordnande, som är meddelat å den ena tjänsten.

Övrig personal. Enligt en i generaltullstyrelsens skrivelse intagen sammanställning har besparingsberedningen ansett möjligt att genom den föreslagna omorganisationen av centraltullkamrarna, rationalisering av vissa arbetsförfaranden därstädes samt vissa förenklingar i redovisningssystemet inbespara sammanlagt 45 ordinarie och extra ordinarie befattningar i A 21 och lägre lönegrader. Ett inrättande av 2 nya kanslibiträdestjänster i A 7 hade emellertid jämväl föreslagits, varför minskningen skulle utgöra 43 tjänster, därav 23, eventuellt 25 ordinarie och 20, eventuellt 18 icke-ordinarie. Den sålunda beräknade personalminskningen fördelar sig med 19 tjänster på centraltullkammaren i Stockholm, 10 tjänster på centraltullkammaren i Göteborg och 14 tjänster på centraltullkammaren i Malmö. Av beredningen har emellertid framhållits, att vid den praktiska tillämpningen av den föreslagna organisationen kunde uppstå förhållanden som påkallade jämkningar i förslaget beträffande såväl personaluppsättning som arbetsfördelning.

Beträffande den ordinarie personalen har generaltullstyrelsen föreslagit en minskning med 22 tjänster och nyinrättande av två tjänster, således en nettominskning med 20 tjänster. Styrelsen har därvid förordat, att antalet *tullkontrollörstjänster* tills vidare bibehålles oförändrat, under det att besparingsberedningen förutsatt minskning med en sådan tjänst. Medan besparingsberedningen föreslagit indragning av de 2 *tullkassörstjänsterna* vid tulldirektörsexpeditionernas kassakontor i Göteborg respektive Malmö, har generaltullstyrelsen föreslagit indragning jämväl av motsvarande tjänst i Stockholm, därest i stället en tulluppbördsmanstjänst, som av besparingsberedningen föreslagits till indragning, bibehölles. Beredningen hade föreslagit minskning av antalet *kammar skrivartjänster* med 13. Styrelsen har begränsat sig till att före-

slå indragning av 7 sådana tjänster, bland annat med hänsyn till att ett av beredningen framlagt förslag om ändrad journalisering av utrikes fartygs- och luftfartygstrafiken, vilket beräknats medföra minskat behov av kammarsskrivare, ännu icke blivit föremål för slutlig prövning. I likhet med beredningen har styrelsen föreslagit indragning av en *tullmästartjänst*, vilket skulle möjliggöras genom sammanslagning av två tullmästarexpeditioner i Drottsgården i Stockholm. Till följd av styrelsens i det föregående berörda förslag om utbyte av en tullkassörstjänst mot en *tulluppbördsmanstjänst* har styrelsen ansett antalet tulluppbördsmän böra minskas med endast 1 mot 2 enligt beredningens förslag. Antalet *tullkontorister* borde enligt beredningens uppfattning minskas med 3, varav 2 i Stockholm och 1 i Malmö. Styrelsen har icke velat tillstyrka indragning av mer än 2 ordinarie tullkontoristtjänster. Medan beredningen förordat indragning av 2 *tullöveruppsyningsmanstjänster* med placering i Göteborg respektive Malmö, har styrelsen därutöver ansett det möjligt att indraga 3 sådana tjänster i Stockholm. Styrelsen har därvid utgått ifrån att särskild bevakningsförmän för inomhus tjänstgörande bevakningspersonal icke skulle erfordras annat än vid större avdelningar, utan att ifrågasvarande förmän skulle kunna uppdragas åt lämpliga tulluppsyningsmän. I fråga om *tulluppsyningsmanstjänsterna* har styrelsen, i likhet med beredningen, utgått från att antalet sådana tjänster skulle kunna minskas med 3, varav 2 i Stockholm och 1 i Malmö. Liksom beredningen har styrelsen föreslagit inrättande av 2 *kanslibiträdestjänster*, varav 1 i Göteborg och 1 i Malmö, båda avsedda för utförande av arbete, som nu ankommer på tullkontorister. Av de sistnämnda skulle en övertaga göromål som nu utföras av kammarsskrivare.

Beträffande förslag av besparingsberedningen om minskning av antalet icke-ordinarie tjänstemän med 18 i förhållande till personalbeståndet år 1938 har styrelsen anført, att antalet sådana tjänster för närvarande nedbringats avsevärt mera och att någon ytterligare minskning av antalet extra ordinarie tjänstemän icke nu borde företagas, såvida icke personalen skulle kunna beredas anställning utom tullverket. Alla extra skrivbiträden och kontorsvakter hade entledigats. Beredningens förslag i fråga om antalet icke-ordinarie skrivbiträden och kontorsvakter borde därför komma under bedömande först då fråga om anställning av extra skrivbiträden och kontorsvakter åter kunde uppkomma.

Fördelning av arbetsuppgifter m. m. Generaltullstyrelsen har framhållit, att det sätt på vilket frågorna om ledningen av bevakningspersonalen samt fördelningen av bevakningsgöromålen löstes bleve av väsentlig betydelse för den nya organisationens funktionsduglighet. Med utgångspunkt härifrån har styrelsen i fråga om fördelningen av de löpande bevakningsgöromålen mellan, å ena sidan, den bland linjeavdelningarna upptagna specialavdelningen för klarerings- och vissa andra bevakningsgöromål m. m. samt, å andra sidan, övriga linjeavdelningar funnit, att det inom ramen för den tilltänkta organisationen icke erbjöde sig någon bättre lösning av detta spörsmål än att den del av personalen som skulle ha att

inom de vid olika trafikställen belägna linjeavdelningarnas lokaler fullgöra med tullklareringen av gods förenade bevakningsgöromål ställdes under vederbörande linjeavdelningsföreståndares befäl, medan övrig bevakningspersonal inordnades under förenämnda specialavdelning. Tjänstgöringsdelegationen och besparingsberedningen hade föreslagit, att de allmänna linjeavdelningarna skulle under tullkontrolltid ombesörja bevakningen av vederbörande avdelningar tillhörande hallar, varuskjul och kajområden, medan bevakningen under övriga delar av dygnet ävensom inom områden som icke tilldelats någon av de allmänna linjeavdelningarna skulle tillkomma avdelningen för klarerings- och bevakningsgöromål.

I fråga om arbetsuppgifterna för linjeavdelningsföreståndarna har generaltullstyrelsen under hänvisning till förhållandena vid tullkamrarna uttalat sig för att redogöraransvaret vid avdelningarna ålades föreståndarna. Styrelsen har därvid anført, att det kamerala arbetet vid linjeavdelningarna mestadels vore av enkel beskaffenhet.

Beträffande ärendenas avgörande inom tulldirektion har generaltullstyrelsen ifrågasatt, att i en sådan direktion ingående huvudavdelningsföreståndare skulle äga rätt att, då han hyste annan mening än tulldirektören, i vissa fall avgiva eget till tulldirektörens utlåtande fogat yttrande.

Av innehållet i de av olika ledamöter i generaltullstyrelsen avgivna, till styrelsens skrivelse fogade särskilda yttrandena må i detta sammanhang återgivas följande.

Byråchefen Linders har icke kunnat ansluta sig till generaltullstyrelsens förslag i fråga om tjänstebestämmningarna för de i tulldirektionerna ingående huvudavdelningsföreståndarna utan har i stället förordat, att samtliga dessa befattningshavare erhålla tjänstebestämmningen tullöverinspektör. Beträffande styrelsens förslag om indragning av 3 tullöveruppsyningsmans-tjänster i Stockholm har Linders icke ansett sig övertygad om att en sådan indragning vore möjlig, därest bevakningsgöromålen fördelades mellan olika trafikavdelningar i enlighet med vad styrelsen förordat. I fråga om fördelningen av bevakningsgöromålen mellan klarerings- och bevakningsavdelningen och övriga linjeavdelningar har Linders anslutit sig till den uppfattning som hävdats av tjänstgöringsdelegationen och besparingsberedningen. Enligt Linders mening borde styrelsen bestämt ha uttalat sig för att avdelningen för klarerings- och bevakningsgöromål finge karaktären av linjeavdelning.

Linders har vidare icke kunnat ansluta sig till generaltullstyrelsens förslag om reservationsrätt för huvudavdelningsföreståndare gentemot tulldirektör.

Byråcheferna Jansson och Lindberg ha förenat sig om ett uttalande av huvudsaklig innebörd, att generaltullstyrelsen bort bestämt förorda anordnande av en under tulldirektionen lydande särskild linjeavdelning för löpande fartygsklarerings- och bevakningsärenden samt ärenden angående tullnederlag, provianteringsfrilager, sjöfynd, haverigods och försäljning av gods.

Byråchefen Lindberg har ansett titeln tullpersonalcchef otjänlig samt för sin del förordat, att samtliga huvudavdelningsföreståndare benämndes tullöverinspektörer. Han har vidare beträffande antalet tullkontoristtjänster anført, att antalet ordinarie tullkontorister icke vore större än som motsva-

rade behovet, varför han i stället för styrelsens förslag om indragning av 2 ordinarie tullkontorister ville föreslå indragning av lika många extra ordinarie tjänster av detta slag. Ej heller har Lindberg kunnat biträda styrelsens förslag om reservationsrätt för huvudavdelningsföreståndare.

Byråchefen Hilding har förklarat sig dela de åsikter som kommit till uttryck i byråcheferna Linders och Lindbergs särskilda yttranden i fråga om dels avdelningschefs reservationsrätt, dels ock otjänligheten av den föreslagna titeln tullpersonalchef.

Statens organisationsnämnd har den 18 januari 1944 avgivit infortrat utlåtande över generaltullstyrelsens förenämnda skrivelse. Nämnden har i sitt utlåtande framhållit i huvudsak följande angående de olika huvudpunkterna i styrelsens plan till utformning av den nya organisationen av centraltullkamrarna.

Ledningen av tulldirektioner och huvudavdelningar. I fråga om tjänstebenanämningarna för huvudavdelningsföreståndarna har nämnden föreslagit införande av benämningen tullintendent under åberopande, att intendenttiteln kommit till användning bland annat inom telegrafstyrelsen, där chefen för ekonomibyråns kamerala avdelning benämndes kameralintendent, inom överståthållarämbetet (taxeringsintendent, polisintendent) samt inom postverket, statens järnvägar och domänstyrelsen (befattningar i lönegraderna A 24—A 27).

I fråga om behovet av tullöverkontrollörer och förste tullkontrollörer vid huvudavdelningarna har nämnden i vad avser nästa budgetår anslutit sig till generaltullstyrelsens förslag beträffande Stockholm. I fråga om huvudavdelningarna i Göteborg har nämnden ansett det tillräckligt med en förste tullkontrollör, placerad å personal- och bevakningsavdelningen, och i fråga om dessa avdelningar i Malmö har nämnden icke funnit behov föreligga av någon överkontrollör eller förste kontrollör. Nämndens utlåtande utmynnar beträffande personalförteckningen i förslag om indragning av en tullöverkontrollörstjänst och en förste tullkontrollörstjänst.

Till stöd för sin uppfattning angående de av nämnden till indragning föreslagna överkontrollörs- och förste kontrollörstjänsterna har nämnden åberopat bland annat, att arbetsmängden vid de olika centraltullkamrarna vore av mycket olika storlek. Till belysande härav kunde följande siffror för år 1938 anföras.

Centraltullkam- mare	Tulltax. varuposter 1 000 st.	Deb. upp- börd milj. kr.	Antal ärenden			
			tullbe- handl.	restitution	temp. tull- frihet	trafik till- stånd
Stockholm	942	127	935	1 271	3 412	518
Göteborg	400	61	248	794	515	733
Malmö	330	34	359	386	993	173

I antalet ärenden hade icke inräknats ärenden vid frihamnstillförförvaltningarna. Antalet utgående ärenden år 1938 hade vid tullförvaltningen i Göteborgs frihamn varit 153, varav 19 tullbehandlingsärenden, och vid tullförvaltningen i Malmö frihamn 233. Antalet utgående expeditioner vid dessa förvaltningar vore sålunda icke av mera betydande storleksordning. Arbetsmängden, sådan den framginge av uppgifterna i tabellen, understeg vid centraltullkamrarna i Göteborg och Malmö högst avsevärt arbetsmängden vid

centraltullkammaren i Stockholm. Arbetsmängden i Malmö motsvarade genomgående ungefär tredjedelen av arbetsmängden i Stockholm. I betraktande av att antalet befattningshavare vid de tre centraltullkamrarna vore väsentligt olika — vid 1938 års utgång hade antalet anställda i Stockholm utgjort 964, i Göteborg 774 och i Malmö 407 — syntes även tulldirektionernas befattning med personalärenden, personaldisposition m. m. komma att skilja sig avsevärt. Vid nu angivna förhållanden måste det enligt nämndens mening anses berättigat förutsätta, att topporganisationen vid centraltullkamrarna utbyggdes olika allt efter rörelsens omfattning. Man kunde sålunda ha anledning ifrågasätta, om icke redan beträffande huvudledningen vid centraltullkamrarna — tulldirektören och huvudavdelningsföreståndarna — en differentiering borde ske. Man kunde exempelvis fråga sig, huruvida beträffande Malmö en tredelning av direktionen vore behöfvig och om icke möjligen en fördelning av göromålen på två huvudavdelningar skulle kunna äga rum. Om emellertid en tredelning befunnas mest ändamålsenlig ur arbetssynpunkt, vore det tänkbart, att tulldirektören därstädes vid sidan av chefskapet för centraltullkammaren ålades föreståndarskapet för en av huvudavdelningarna, t. ex. kameralavdelningen. Då emellertid sådan utredning, som möjliggjorde ett allsidigt bedömande av frågan om olika topporganisation vid skilda centraltullkamrarna, icke nu förhållande, hade nämnden ansett sig icke böra upptaga spörsmålet till vidare behandling i detta sammanhang. Förhållandena efter ett blivande fredsslut, vilka nu icke låte sig överblickas, kunde medföra sådana förändringar i fråga om trafikens volym, dess vägar m. m., att en grundlig omprövning av centraltullkamrarnas organisation sedermera kunde bliva erforderlig. Även om nämnden sålunda för närvarande lämnade utan erinran, att själva tulldirektionerna gäves likartad organisation, kunde nämnden dock icke till alla delar biträda generaltullstyrelsens förslag till personaluppsättning vid tulldirektionerna i Göteborg och Malmö. Där borde antalet högre tjänster med hänsyn till göromålens mängd kunna hållas lägre än som föreslagits. Då vid dessa tullanstalter rörelsen vore av avsevärt mindre omfattning, antalet linjeavdelningar betydligt mindre och avstånden mellan dessa i allmänhet kortare än i Stockholm, måste man nämligen kunna räkna med att huvudavdelningsföreståndarna därstädes finge möjlighet att själva förrätta utredningsarbete och handlägga sådana arbetsuppgifter som, vad centraltullkammaren i Stockholm beträffade, måste anförtros åt underordnad personal. I förevarande hänseende erinrade nämnden därjämte om att cheferna för tullkameralkontoren och tullbehandlingsinspektionerna i Göteborg och Malmö vid nuvarande organisation hade att svara för trafikavdelningarna i huvudbyggnaderna därstädes, ett förhållande som enligt generaltullstyrelsens plan för omorganisationen vore avsett att upphöra. Tullager- och provianteringsfrilagerärenden, som nu handlades vid tullkameralkontoren, vore vidare avsedda att överföras till specialavdelningen för klarerings- och bevakningsgöromål liksom även ärenden angående sjöfynd, som nu åvilade tulldirektörs-expeditionens kassakontor. Vidare syntes böra beaktas, att skriftliga utlåtanden vore avsedda att bortfalla i sådana ärenden, där beslutanderätten skulle delegeras från tulldirektorerna till avdelningsföreståndarna inom tulldirektionen. Någon nämnvärd arbetsökning för föreståndarna genom en överflyttning till dem av tulldirektörens beslutanderätt i exempelvis ärenden rörande temporär tullfrihet, restitution m. m. skulle knappast behöva uppkomma. Som skäl för att vid huvudavdelningarna placera tjänstemän i relativt hög tjänsteställning såsom biträden åt avdelningsföreståndarna hade anförts den inspektionsverksamhet som skulle åvila avdelningsföreståndarna. Denna vore givetvis synnerligen viktig, men dess omfattning finge icke överdrivas.

I Malmö, där den största linjeavdelningen vore belägen i samma byggnad som tulldirektionen och de återstående två större avdelningarna låge relativt nära denna, borde inspektionerna icke kräva särskilt lång tid. Då det därjämte förutsatts, att såväl tulldirektören som avdelningsföreståndarna skulle utföra inspektioner, syntes inspektionerna kunna så fördelas, att de icke behövde i högre grad inkräkta på handläggningen av göromålen vid direktionen. Ej heller i Göteborg syntes inspektionerna bli så arbetskrävande som i Stockholm med dess större antal avdelningar, av vilka många vore belägna långt ifrån varandra.

I fråga om övrig personal vid centraltullkamrarna har nämnden framhållit, att vid besparingsberedningens uppskattning av personalbehovet även räknats med den inverkan som vissa föreslagna ändringar av tullverkets redovisningssystem antagits kunna medföra. Då prov rörande dessa ändringar ännu icke ägt rum och därför några definitiva slutsatser i detta hänseende icke kunde dragas, vore givetvis i förevarande sammanhang en viss justering av besparingsberedningens beräkningar motiverad. Besparingsberedningen hade jämväl förutsatt en jämkning i fråga om personaluppsättning och arbetsfördelning vid den praktiska tillämpningen av den föreslagna kontorsorganisationen. Vid angivna förhållanden vore det förklarligt, att generaltullstyrelsen icke kommit till samma resultat som besparingsberedningen. Till följd av svårigheten att nu förutse tullverkets behov av personal för egentlig trafik tjänst vid normala förhållanden samt att närmare bedöma verkningarna av en eventuell förändring i tullverkets redovisning och i tullbehandlingsarbetets ordnande ansåge sig nämnden icke böra ingå på närmare prövning av frågan om personalantalet i nu ifrågasatt tjänstegrader. Med hänsyn till vad generaltullstyrelsen anfört ansåge sig nämnden i detta avseende icke ha något att erinra mot styrelsens förslag.

Vad angår fördelningen av arbetsuppgifter m. m. har nämnden icke kunnat ansluta sig till generaltullstyrelsens förslag om bevakningsgöromålens fördelning mellan avdelningen för klarerings- och bevakningsgöromål och linjeavdelningarna vid de olika trafikställena. Enligt nämndens mening borde i den berörda frågan framför allt beaktas den betydelse för organisationens goda fungerande som förefintligheten av en ansvarig chef vid varje linjeavdelning hade. Den av tjänstgöringsdelegationen och besparingsberedningen föreslagna och av byråchefen Linders biträdda anordningen vore enligt nämndens mening att föredraga framför styrelsens förslag. Den därigenom vunna enhetligheten i fråga om ansvaret för godset syntes även erbjuda betydligt större möjligheter för fastställande av klara regler för godsets omhändertagande, vård och utlämnande samt beträffande effektiviteten i tillsynen över dessa reglers efterlevnad, varför den föreslagna anordningen även syntes vara till fördel ur säkerhetssynpunkt.

I fråga om redogöraransvaret vid linjeavdelningarna hade nämnden hyst tvekan beträffande generaltullstyrelsens förslag att detta i regel skulle åvila linjeavdelningsföreståndarna. Det sammanställande och den kontroll av sifferuppgifter m. m., som alltid vore förenade med redogörarskap, komme sannolikt att i vissa fall avsevärt inkräkta på föreståndarnas egentliga arbetsuppgifter. Det syntes därför böra ifrågasättas om icke, åtminstone vid större avdelningar, där redogörararbetet vore mera betydande, ansvaret därför liksom för närvarande borde åläggas den tjänsteman som hade att svara för det kamerala arbetet.

Nämnden hade i likhet med byråcheferna Linders, Hilding och Lindberg icke kunnat biträda generaltullstyrelsens förslag om reservationsrätt för huvudavdelningsföreståndare gentemot beslut av tulldirektör.

Svenska tullmannaförbundet har den 25 januari 1944 gjort framställning i syfte att indragningen av tullöveruppsyningsmanstjänster icke måtte omfatta mer än 2 tjänster samt att antalet ordinarie tullkontorister icke måtte minskas.

Personalförteckningen.

I sin förenämnda skrivelse har generaltullstyrelsen jämväl angivit de förändringar i personalförteckningen för tullstaten som uppkomma för nästa budgetår, därest organisationen av centraltullkamrarna anordnas i enlighet med vad styrelsen förutsatt i sin i det föregående återgivna plan för omorganisationen. I övrigt har styrelsen icke föreslagit några ändringar av antalet tjänstemän å ordinarie stat.

Styrelsens förslag till ändringar i personalförteckningen innebär sålunda indragning av de tre i personalförteckningen upptagna tulldirektörsassistenterna i A 26 ävensom ändring av tjänstebenenämningen tullbevakningschef i A 26 till tullpersonalchef i samma lönegrad. Vidare skulle de tre i personalförteckningen upptagna tullkassörerna i A 18 utgå samt minskning ske av antalet kammarskrivare i A 16 från 315 till 308, tullmästare i A 15 från 24 till 23, tulluppbördsmän i A 15 från 26 till 25, tullkontorister i A 12 från 152 till 150, tullöveruppsyningsmän i A 12 från 131 till 126 och tulluppsyningsmän i A 8 från 1 099 till 1 096. På grund av omorganisationen ävensom vissa rationaliseringsåtgärder i övrigt skulle antalet kanslibiträden i A 7 ökas från 31 till 33.

Utöver dessa personalförändringar har, såsom av det föregående framgår, *statens organisationsnämnd* förordat indragning av en tullöverkontrollörstjänst i A 24 och en förste tullkontrollörstjänst i A 22, vilket skulle innebära, att antalet tullöverkontrollörer komme att utgöra 20 och antalet förste tullkontrollörer 16.

Enligt generaltullstyrelsens skrivelse skulle de 3 tullkassörstjänsterna överföras till övergångsstat. Enär sammanlagda antalet sådana tjänster å övergångsstat nu utgör 7 och en tullkassör beviljats avsked med utgången av mars 1944, skulle antalet å övergångsstat uppförda tullkassörstjänster enligt vad styrelsen anför komma att utgöra 9. Till övergångsstat skulle jämväl överföras 1 tullmästare i A 15. Enär av de 108 tillsyningsmän som äro uppförda på övergångsstat 3 avgått från denna stat och ytterligare 15 kunde beräknas avgå under återstoden av innevarande budgetår, skulle 90 tillsyningsmän kvarstå å övergångsstat vid ingången av budgetåret 1944/45. I anmärkning till personalförteckningen borde föreskrivas, att 1 kammarskrivartjänst å ordinarie stat vid centraltullkammaren i Malmö skulle hållas vakant, intill dess 1 tullkassör å övergångsstat vid samma centraltullkammare avginge från sin befattning, att 8 tulluppbördsmanstjänster å ordinarie stat finge tillsättas endast i den mån 8 tullkassörer å övergångsstat avginge från sina befattningar, att 1 tullöveruppsyningsmanstjänst å ordinarie stat skulle hållas vakant, intill dess 1 tullmästare å övergångsstat avginge från sin befatt-

ning samt att 90 tullvakttjänster å ordinarie stat finge tillsättas endast i den mån 90 tillsyningsmän avginge från sina befattningar.

Byråchefen Lindberg har i sitt i det föregående omförmälda, till generaltullstyrelsens skrivelse fogade särskilda yttrande anført, att han icke ansett styrelsen böra föreslå vakantsättning av en kammarskrivartjänst i Malmö. Som skäl härför har han åberopat, att den å övergångsstat uppförde tullkassören syntes sakna erforderliga kvalifikationer för utförande av göromål som ankomme på kammarskrivare.

I detta sammanhang må nämnas, att generaltullstyrelsen beträffande en tidigare väckt fråga om förbättrad löneställning för äldre kammarskrivare anført bland annat följande.

Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening har upprepat sin tidigare vid olika tillfällen gjorda framställning, att för beredande av bättre löneställning för äldre kammarskrivare erforderligt antal extra ordinarie befattningar i lönegraden Eo 19 måtte inrättas. Vid bifall härtill skulle ett antal kammarskrivare å ordinarie stat komma att i stället uppbära avlöningar, beräknade till omkring 70 000 kronor, från anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal. Angående en liknande framställning uttalade departementschefen i propositionen nr 196/1943, att departementschefen i dåvarande läge icke kunde frångå den ställning till hithörande spörsmål, som intogs i propositionen nr 165/1942, och sålunda icke för det dåvarande kunde förorda någon löneförbättring av den föreslagna innebörden.

Tulltjänstemannaföreningens förslag upptogs i en motion (I: 244), vari hemställdes om inrättande av befattningar vid tullverket i lönegraden Eo 19. I anledning härav yttrade statsutskottet i utlåtande nr 193/1943, att utskottet i likhet med departementschefen i propositionen nr 165 till 1942 års riksdag funnit billighetsskäl tala för en viss förbättring av de äldre kammarskrivarnas löneställning men att utskottet under dåvarande förhållanden emellertid icke vore berett att tillstyrka det i motionen framförda förslaget. Statsutskottets utlåtande godkändes av riksdagen.

Generaltullstyrelsen skulle med tillfredsställelse se, om den begärda löneförbättringen för de äldre kammarskrivarna kunde komma till stånd redan från och med budgetåret 1944/45. Med hänsyn till den ställning Kungl. Maj:t och riksdagen intagit till denna fråga har generaltullstyrelsen dock icke ansett sig böra för närvarande förnya sitt tidigare framlagda förslag om inrättande av för äldre kammarskrivare avsedda extra ordinarie befattningar.

Anslagsberäkning.

Generaltullstyrelsen har i fråga om medelsbehovet å anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän, som för innevarande budgetår utgör 13 200 000 kronor, framhållit i huvudsak följande.

För de tjänster, som av styrelsen föreslagits till indragning utan att behöva överföras till övergångsstat, uppginge nettolönerna i högsta löneklassen till sammanlagt 132 315 kronor. Med hänsyn till att en del av dessa tjänster varit vakantsatta, beräknade styrelsen den minskade belastningen å anslagsposten genom indragning av tjänster, som icke behövde uppföras å övergångsstat, till 75 000 kronor. Genom att vikariatsersättningen för uppehållande av de 3 tulldirektörsassistenttjänsterna och 1 tulluppbördsmanntjänst upphörde samt enär en av de å övergångsstat uppförda tullkassörerna under innevarande

budgetår avginge från sin befattning utan att någon tulluppbördsmanstjänst behövde tillsättas, minskades belastningen under budgetåret 1944/45 med omkring 15 000 kronor. Den av styrelsen föreslagna indragningen av tjänster skulle sålunda för budgetåret 1944/45 medföra minskade avlöningskostnader med sammanlagt omkring 90 000 kronor. Enär genom inrättande, på sätt föreslagits, av 2 nya kanslibiträdestjänster beräknades uppkomma en ökning i medelsbehovet av i runt tal 8 000 kronor, skulle den nettominskning av utgifterna å ordinarieposten som omorganisationen ävensom vissa rationaliseringsåtgärder skulle medföra under nästa budgetår utgöra omkring 82 000 kronor.

Genom vakantsättning av 1 förste tullkontrollörstjänst vid centraltullkammaren i Göteborg och 1 kammarskrivartjänst vid centraltullkammaren i Malmö beräknades uppkomma en minskning i avlöningskostnaderna med omkring 15 000 kronor.

Därest, såsom styrelsen förutsatt, 4 tullöverkontrollörstjänster, vilka varit vakantsatta under hela budgetåret 1942/43, återbesattes, ökades utgifterna med 38 000 kronor.

Jämlikt Kungl. Maj:ts medgivande hade 8 tullkontrollörstjänster, vilka tidigare varit vakantsatta, återbesatts med ordinarie innehavare från och med den 1 september 1943. Av dessa hade 5 varit vakanta under hela budgetåret 1942/43 och återstående 3 under del av året. Den härigenom uppkommande belastningsökningen utgjorde för budgetåret 1944/45 omkring 53 000 kronor.

Genom att 18 tillsyningsmän beräknades ha avgått från sina befattningar före ingången av budgetåret 1944/45, minskades utgifterna med omkring 11 000 kronor.

Enligt generaltullstyrelsens sålunda framlagda beräkningar skulle medelsbehovet å ordinarieposten alltså utgöra $(13\,200\,000 - 75\,000 - 15\,000 + 8\,000 - 15\,000 + 38\,000 + 53\,000 - 11\,000 =)$ 13 183 000 kronor. Med hänsyn till belastningen under budgetåret 1942/43, i runt tal 13 115 000 kronor, och under förmälan att ytterligare vakantsättning i den mån den bleve möjlig i allt fall förutsattes kunna ske endast i mycket begränsad omfattning har generaltullstyrelsen föreslagit, att ordinarieposten för nästa budgetår upptages till 13 100 000 kronor.

Anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, har av styrelsen upptagits med oförändrat belopp, 1 500 kronor.

För avlöningar till övrig icke-ordinarie personal har beräknats 1 500 000 kronor eller 100 000 kronor lägre belopp än för innevarande budgetår. Härvid har förutsatts, att 4 vakanta tullöverkontrollörstjänster och jämväl i succession därefter ledigblivande ordinarie tjänster tillsättas samt att nyanställning av icke-ordinarie personal icke i någon större utsträckning blir nödvändig. Vidare har i anslagsposten inräknats ett belopp av 27 000 kronor till avlöningar åt elever i en kammarskrivarkurs.

Anslagsposten till rörligt tillägg har beräknats till 2 273 500 kronor.

Med utgångspunkt från storleken av uppbörden för budgetåret 1942/43 har generaltullstyrelsen beräknat den särskilda uppbördsposten ersättning från marinen till 775 000 kronor.

Departements-
chefen.

I enlighet med de fastställda huvudgrunderna för omorganisationen av centraltullkamrarna bör, såsom även förutsatts i den av generaltullstyrelsen numera upprättade planen till närmare utformning av ifrågavarande organisation, envar av de nuvarande tulldirektörsexpeditionerna ersättas med en tulldirektion under chefskap av en tulldirektör. Tulldirektörsassistenttjänsterna böra avskaffas. De i tulldirektionerna ingående cheferna för respektive huvudavdelningar synas tills vidare böra bibehållas vid oförändrad lönegradsplacering, vilket innebär, att chefen för tullbehandlingsavdelning placeras i lönegraden A 27 och de övriga i lönegraden A 26. För ifrågavarande tjänstemän bör lämpligen en enhetlig tjänstebenenämning användas, förslagsvis tullöverinspektör.

Generaltullstyrelsen har ansett antalet tullöverkontrollörer och förste tullkontrollörer vid centraltullkamrarnas huvudavdelningar böra för nästa budgetår utgöra beträffande *Stockholm* en förste kontrollör å kameralavdelningen, en överkontrollör å tullbehandlingsavdelningen och en förste kontrollör å personal- och bevakningsavdelningen, beträffande *Göteborg* en överkontrollör å tullbehandlingsavdelningen och en förste kontrollör å personal- och bevakningsavdelningen samt beträffande *Malmö* en förste kontrollör å kameralavdelningen. Organisationsnämnden har däremot med hänsyn till de väsentliga olikheterna i arbetsbörda mellan, å ena sidan, centraltullkammaren i Stockholm och, å andra sidan, de båda övriga centraltullkamrarna, ansett, att icke ens vid normaltrafik föreligger behov av en överkontrollör å tullbehandlingsavdelningen i Göteborg eller av en förste kontrollör å kameralavdelningen i Malmö. I enlighet härmed har organisationsnämnden föreslagit indragning av en överkontrollörs- och en förste kontrollörsbefattning. Organisationsnämnden har därjämte ifrågasatt, huruvida icke även efter en sådan indragning personaluppsättningen i högre lönegrader vid centraltullkammaren i Malmö bleve större än behovet. I avsaknad av en utredning, som möjliggjorde ett allsidigt bedömande av frågan om olika topporganisation vid skilda centraltullkammare, har nämnden dock icke ansett sig böra upptaga detta spörsmål till vidare behandling i förevarande sammanhang. För min del anser jag mig med hänsyn till vad organisationsnämnden anfört böra tillstyrka nämndens förslag såvitt angår indragning av en förste tullkontrollörstjänst i Malmö. Med hänsyn till ovissheten om trafikutvecklingen vill jag förorda, att den tullöverkontrollörstjänst i Göteborg som organisationsnämnden föreslagit till indragning tills vidare får kvarstå å personalförteckningen. Såsom förut nämnts äro bland annat 4 överkontrollörstjänster för närvarande vakanta på grund av nedgång i trafiken. Jag är icke beredd att nu tillstyrka det av generaltullstyrelsen förutsatta återbesättandet av tullöverkontrollörstjänster. Frågan här om synes böra bero på prövning i vanlig ordning efter närmare undersökning av de på frågan inverkan organisations- och trafikförhållandena.

I fråga om föreståndarskapet för linjeavdelningar kan jag i huvudsak ansluta mig till generaltullstyrelsens förslag såvitt avser nästa budgetår. I avbidan på prövningen av frågan om återbesättande av överkontrollörstjänster kunna för anordnande av föreståndarskap vid vissa avdelningar provisoriska

åtgärder bli erforderliga. Huruvida den föreslagna specialavdelningen för klarerings- och vissa andra bevakningsgöromål bör utgöra en linjeavdelning eller närmare anknytas till tulldirektionen synes mig huvudsakligen vara en instruktionsfråga, som icke i detta sammanhang behöver närmare beröras.

Beträffande behovet under nästa budgetår av övrig personal vid centraltullkamrarna kan jag i huvudsak biträda generaltullstyrelsens förslag. Med det slutliga avgörandet av frågan om antalet tullöveruppsyningsmän i Stockholm torde dock enligt min mening böra anstå till dess den nya organisationen hunnit vara i funktion i någon tid, så att personalbehovet för densamma kan bedömas med ledning av praktiska erfarenheter. Medan generaltullstyrelsen föreslagit, att antalet tullöveruppsyningsmanstjänster minskas med 5, anser jag därför, att för närvarande endast 2 sådana tjänster böra indragas. Vidare anser jag avgörandet av frågan om eventuell indragning av ordinarie tullkontoristtjänster tills vidare böra anstå i avbidan på närmare erfarenhet om trafikförhållandenas utveckling. I stället bör antalet extra ordinarie tullkontorister minskas med 2.

Jag anser såsom förut nämnts icke skäl föreligga att i nuvarande läge ingå på någon närmare bedömning av de av generaltullstyrelsen berörda spörsmålen om centraltullkamrarnas personalbehov vid normaltrafik. Vid återgång till normaltrafik synes man, såsom även styrelsen förutsatt, till en början få tillgripa provisoriska personalåtgärder. Såsom generaltullstyrelsen och organisationsnämnden framhållit blir personalbehovet beroende icke blott av trafikförhållandena utan jämväl av resultaten av de praktiska prov som äro avsedda att företagas med olika av besparingsberedningen framlagda rationaliseringsförslag. I detta hänseende vill jag erinra om att Kungl. Maj:t den 5 november 1943 tillsatt en särskild kommission, med vilken generaltullstyrelsen har att samråda vid anställandet av de praktiska prov som erfordras för utrönande av ändamålsenligheten av vissa föreliggande förslag till omreglering av arbetsmetoder samt redovisningssystemet jämte viss journalföring. Vidare har Kungl. Maj:t i annat sammanhang anbefallt generaltullstyrelsen att verkställa fortsatt utredning beträffande vissa spörsmål, som beröras i en av besparingsberedningen avgiven promemoria angående nattvaktstjänsten vid lokaltullförvaltningen m. m. Med hänsyn till sålunda föreliggande omständigheter torde detaljerna i centraltullkamrarnas organisation få utformas först så småningom med iakttagande av olika möjligheter till effektivisering av arbetet.

Vad angår fördelningen av arbetsuppgifter m. m. ansluter jag mig beträffande bevakningsgöromålens fördelning mellan avdelningen för klarerings- och andra bevakningsgöromål samt trafikavdelningarna till vad organisationsnämnden anfört. Huruvida redogöraransvaret skall åvila linjeavdelningsföreståndaren eller dennes närmaste man synes i de särskilda fallen böra avgöras med hänsyn till vad som är mest praktiskt ur arbetssynpunkt. Därvid bör beaktas angelägenheten av att föreståndare icke onödigtvis bindes vid löpande göromål av hithörande slag. Införande av reservationsrätt för huvudavdelningsföreståndare mot beslut av tulldirektör synes vara ägnat att motverka den strävan till enklare arbetsformer som omorganisationen är avsedd att åstadkomma.

Den närmare utformningen av vid omorganisationen erforderliga tjänstgöringsföreskrifter ankommer närmast på generaltullstyrelsen och vederbörande tulldirektörer. Med hänsyn till angelägenheten av att arbetet vid centraltullkammrarna organiseras på det ur praktisk synpunkt mest tillfredsställande sättet bör det åligga generaltullstyrelsen att vid det fortsatta organisationsarbetet samråda med organisationsnämnden. Formerna för detta samråd torde kunna fastställas genom överenskommelse mellan generaltullstyrelsen och nämnden.

Den av generaltullstyrelsen berörda frågan om löneförbättring åt de äldre kammarskrivarna synes böra uppskjutas till nästa års riksdag, då det enligt vad som framhållits i årets statsverksproposition är avsett att till prövning upptaga åtskilliga lönefrågor, vilkas lösning med hänsyn till krisläget hittills fått anstå.

I fråga om personalförteckningen vill jag i anslutning till vad tjänsteförteckningssakkunniga föreslagit förorda, att tjänstebenämningen kustbevakningsbiträde utbytes mot benämningen kustvakt.

I enlighet med vad jag förordat i det föregående böra benämningarna tullkommissarie och tullbevakningschef utbytas mot benämningen tullöverinspektör. Tre av tullöverinspektörsbefattningarna böra såsom hittills placeras i A 27 och de övriga, 6 till antalet, i A 26. Med hänsyn till vad jag i det föregående anfört bör antalet förste tullkontrollörer minskas från 17 till 16, var emot antalet tullkontorister icke bör minskas och antalet tullöveruppsyningsmanstjänster icke bör sänkas med mer än 2 eller till 129. I övrigt kan jag helt ansluta mig till generaltullstyrelsens förslag i fråga om personalförteckningen.

Generaltullstyrelsens anslagsberäkning anser jag mig kunna godtaga. Mitt ställningstagande i frågan om vakantsättningen av tullöverkontrollörstjänster ävensom beträffande antalet tullöveruppsyningsmanstjänster synes, med hänsyn till ovissheten om trafikförhållandenas inverkan på personalbehovet inom tullverket under nästa budgetår, icke behöva föranleda ändring i de av styrelsen beräknade avrundade beloppen till avlöningar till ordinarie tjänstemän, 13 100 000 kronor, respektive till avlöningar till icke-ordinarie personal, 1 500 000 kronor.

Omkostnadsanslaget.

Kungl. Maj:t har den 30 juni 1943 fastställt omkostnadsstat för tullverket, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44 (statsliggaren s. 373).

Samtliga i omkostnadsstaten upptagna utgiftsposter med undantag av posten till hemliga utgifter äro förslagsposter. Posterna till reseersättningar och publikationstryck, delposten till övriga expenser samt de under övriga utgifter upptagna delposterna till dels drift och underhåll av fortskaffningsmateriel, dels legor för fortskaffningsmateriel, dels ock beklädnad och bevapning, äro emellertid maximerade av Kungl. Maj:t.

I sin förut omförmälda skrivelse den 13 november 1943 har generaltull-

styrelsen framlagt beräkning rörande medelsbehovet för budgetåret 1944/45 under omkostnadsanslaget. Den av styrelsen beräknade medelsåtgången för nästa budgetår framgår av följande sammanställning, vari tillika angivits medelsåtgången för budgetåret 1942/43 ävensom anvisade medel för budgetåret 1943/44.

	Utgifter under 1942/43	Anvisade medel för 1943/44	Äskade medel för 1944/45
1. Sjukvård m. m.	136 541	124 000	124 000
2. Reseersättningar.....	555 965	330 000	550 000
3. Expenser:			
a) bränsle, lyse och vatten.....	402 214	400 000	400 000
b) övriga expenser	496 083	500 000	500 000
4. Publikationstryck	20 068	30 000	30 000
5. Hemliga utgifter	2 000	2 000	2 000
6. Övriga utgifter:			
a) Drift och underhåll av fortskaffningsmateriel..	308 945	300 000	300 000
b) Legor för fortskaffningsmateriel.....	84 458	100 000	100 000
c) Utbildning i tulltjänsten	3 463	3 700	50 000
d) Beklädnad och beväpning.....	45 075	60 000	60 000
e) Vissa bötesandelar m. m.	43 763	35 000	35 000
f) Diverse utgifter.....	76 793	85 300	85 000
Summa kronor	2 175 368	1 970 000	2 236 000

Såsom av sammanställningen framgår har styrelsen funnit ökad medelsanvisning påkallad beträffande posterna till reseersättningar och utbildning i tulltjänsten, varjämte posten till diverse utgifter för utjämning av omkostnadsstatens slutsumma avrundats nedåt med 300 kronor. Uppbördsposten ersättning från marinen, för innevarande budgetår bestämd till 250 000 kronor, har med hänsyn till ersättningsbeloppets storlek under budgetåret 1942/43, 543 909 kronor, uppräknats med 300 000 kronor till 550 000 kronor. I enlighet härmed har omkostnadsanslaget beräknats till 1 686 000 kronor. I fråga om förstnämnda båda poster har styrelsen framhållit i huvudsak följande.

Belastningen å anslagsposten till reseersättningar hade under budgetåret 1941/42 utgjort 291 466 kronor. Ökningen under budgetåret 1942/43 — till 555 965 kronor — vore huvudsakligen att hänföra till de dagavlöningar, vilka enligt gällande bestämmelser utgått till kustbevakningspersonal, sedan tullverkets kustbevakning från och med den 1 juli 1942 ställts till marinens förfogande.

Vad beträffade den under anslagsposten till övriga utgifter upptagna delposten till utbildning i tulltjänsten borde för nästa budgetår beräknas medel till anordnande av en kammarskrivarkurs med 10 000 kronor, en tullkontoristkurs med 25 000 kronor och en kustöveruppsyningsmanskurs med 11 000 kronor. Slutligen erfordrades liksom för innevarande budgetår 3 700 kronor för en korrespondenskurs. De senaste kurserna för utbildning av kammarskrivare och tullkontorister hade anordnats år 1939 respektive år 1940. En kustöveruppsyningsmanskurs, för vilken medel beräknats i omkostnadsstaten för budgetåret 1939/40, hade i anledning av krigsutbrottet inställts. Till följd

av den därefter inträdda successiva minskningen av antalet ifrågavarande befattningshavare genom avgång och befordran borde ifrågavarande utbildningskurser nu återupptagas.

Kungl. Maj:t har den 5 november 1943 anbefallt generaltullstyrelsen att utarbeta och till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till omläggning av tullverkets författningsväsen i enlighet med i beslutet närmare angivna riktlinjer ävensom anbefallt styrelsen att vid förslaget foga kostnadsberäkningar.

I en av besparingsberedningen den 4 januari 1943 avgiven promemoria angående rationaliseringsundersökningar i tullverket anmäldes, att från beredningens organisationsavdelning till generaltulldirektören under hand överlämnats ett förslag till införande av telefonväxel vid generaltullstyrelsen och centraltullkammaren i Stockholm. Förslaget, som avgavs 1942, hade då av generaltullstyrelsen beräknats medföra en årlig utgiftsökning med 15 000 å 18 000 kronor.

I ett den 24 februari 1943 avgivet utlåtande över beredningens förslag anförde generaltullstyrelsen härutinnan i huvudsak följande.

Frågan om anskaffande av rikstelefonväxel för styrelsen hade varit under övervägande vid tiden för senaste om- och tillbyggnaden av styrelsens lokaler. Då fördelarna med telefonväxelsystemet i jämförelse med systemet med direkta ledningar jämte särskild lokaltelefonväxel icke för styrelsens vidkommande ansåges vara så övervägande, att de motsvarade den betydande skillnaden i årskostnader, stannade styrelsen för ett bibehållande av det hittillsvarande systemet, vilket för övrigt i åtskilliga avseenden syntes vara att föredraga. Med hänsyn till den sedermera inträdda ytterligare kostnadsökningen vore det givet, att styrelsen icke heller nu kunde gå i författning om införande av telefonväxel vare sig för enbart styrelsen eller för styrelsen jämte vissa lokala tullmyndigheter. Förnyad undersökning i denna fråga borde emellertid ske vid lämplig tidpunkt efter upphörande av nuvarande krisläge. Det vore dock föga troligt, att en dylik undersökning komme att utvisa ett så stegrat behov av telefonväxel för styrelsen, att anskaffandet därav bleve angelägnare än den betydande inbesparingen i årskostnader genom bibehållande av det hittillsvarande systemet. Annorlunda kunde saken komma att ställa sig i fråga om centraltullkammaren. De ändrade trafikförhållanden som vore att motse vid kristidens upphörande kunde komma att medföra ett starkt framträdande behov för allmänheten att utan omgång och tidsutdräkt komma i telefonförbindelse med rätt tjänsteställe för erhållande av upplysningar eller lämnande av besked. Det förefölle som om i sådant fall de olika intressena bäst tillgodosåges genom anordnande av en enbart för centraltullkammaren avsedd telefonväxel.

*Departements-
chefen.*

Enär förslaget till omläggning av tullverkets författningsväsen ännu icke föreligger, saknas för närvarande möjlighet att företaga en exakt bedömning av de kostnader omläggningen kommer att medföra. Med hänsyn härtill ävensom till föreliggande belastningssiffror torde den i omkostnadsstaten ingående förslagsposten till publikationstryck i enlighet med styrelsens förslag kunna upptagas med oförändrat belopp.

En modernisering av tullverkets telefonförhållanden i Stockholm — enligt uppgift i 1943 års riksdagsrevisorers berättelse ha vid generaltullstyrelsen och centraltullkammaren i Stockholm upprättats abonnemang å sammanlagt 164 direkta apparater — torde med hänsyn såväl till tulltjänsten som till allmän-

hetens berättigade intressen icke i längden kunna undanskjutas. Det synes önskvärt att, därest tekniska hinder ej lägga hinder i vägen, telefonväxel-frågan upptages till förnyad behandling i samband med omorganisationen av centraltullkammaren i Stockholm och att därvid även övervägas möjligheterna att anordna en gemensam växel för styrelsen och lokaimyndigheterna i Stockholm. Kostnaderna för införande av telefonväxel torde få bestridas av expensmedel. I avbidan på det slutliga avgörandet av denna fråga torde likväl expensposten i enlighet med styrelsens förslag kunna bibehållas oförändrad.

Icke heller i övrigt föranleder generaltullstyrelsens förslag till beräkning av de olika posterna i omkostnadsstaten någon erinran från min sida.

Hemställan.

Under åberopande av vad i det föregående anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning för generaltullstyrelsen:

Personalförteckning.	
Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat:	
1 generaltulldirektör	C 12
1 kustbevakningschef	C 5
5 byråchefer	A 30
1 byrådirektör och ombudsman	A 28
1 byrådirektör	A 26
1 förste aktuarie	A 26
1 förste byråsekreterare	A 26
5 byråinspektörer	A 24
2 förste revisorer	A 24
1 kamrerare	A 24
3 aktuarier	A 21
3 byråsekreterare	A 21
11 revisorer	A 21
3 tullkontrollörer	A 21
11 kammarskrivare	A 16
1 materialförvaltare	A 15
1 assistent	A 14
3 kansliskrivare	A 11
3 kontorister	A 9
1 förrådsförmän	A 7
1 förste expeditionsvakt	A 7
14 kanslibiträden	A 7
9 expeditionsvakter	A 5
21 kontorsbiträden	A 4
7 skrivbiträden	A 2

*Kungl. Maj:ts proposition nr 192.***Tjänsteman å övergångsstat:**

1 registrator A 14

Extra ordinarie tjänstemän i högre löne-
grad än 20:

1 byråingenjör Eo 26

1 byråinspektör Eo 24;

Anm. En kansliskrivartjänst å ordinarie stat skall hållas vakant, intill
dess den å övergångsstat uppförde registratorn avgår från sin befattning.*dels* godkänna följande avlöningsstat för generaltullstyrel-
sen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret
1944/45:**Avlöningsstat.****Utgifter:**

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>för-</i> <i>slagsvis</i>	kronor 641 000
2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t	» 1 200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie perso- nal	» 148 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 116 800

Summa kronor 907 000

Särskilda uppbördsmedel:

Ersättning från marinen kronor 13 000

Nettoutgift kronor 894 000;

dels till Tullverket: *Avlöningar till befattningshavare hos*
generaltullstyrelsen å riksstaten under sjunde huvudtiteln för
budgetåret 1944/45 anvisa ett *förslagsanslag*
av kronor 894 000;*dels* godkänna följande personalförteckning för tullstaten:**Personalförteckning.**

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat:**1. Lokaltullförvaltningen.**

3 tulldirektörer	A 29
3 tullöverinspektörer	A 27
1 övertullförvaltare	A 27
5 tullförvaltare av klass 1 A	A 26
6 tullöverinspektörer	A 26
8 tullförvaltare av klass 1 B	A 24
21 tullöverkontrollörer	A 24

16	förste tullkontrollörer	A 22
16	tullförvaltare av klass 2	A 22
20	tullförvaltare av klass 3	A 21
132	tullkontrollörer	A 21
6	tullförvaltare av klass 4	A 20
308	kammar skrivare	A 16
23	tullmästare	A 15
25	tulluppbördsmän	A 15
152	tullkontorister	A 12
129	tullöveruppsyningsmän	A 12
2	kansliskrivare	A 11
4	kontorister	A 9
1 096	tulluppsyningsmän	A 8
33	kanslibiträden	A 7
507	tullvakter	A 5
60	kontorsbiträden	A 4
30	skrivbiträden	A 2

2. Kustbevakningen.

4	kammar skrivare	A 16
22	kustöveruppsyningsmän	A 12
55	kustuppsyningsmän	A 8
53	förste kustvakter	A 7
163	kustvakter	A 6
55	kustvakter	A 5
4	kontorsbiträden	A 4

3. Gränsbevakningen.

1	gränsbevakningschef	A 24
1	kammar skrivare	A 16
6	gränsöveruppsyningsmän	A 12
188	gränsuppsyningsmän	A 8

Tjänstemän å övergångsstat:

9	tullkassörer	A 18
1	tullmästare	A 15
90	tillsyningsmän	A 6;

Anm. 1. 1 kammar skrivartjänst å ordinarie stat vid centraltullkammaren i Malmö skall hållas vakant, intill dess 1 tullkassör å övergångsstat vid samma centraltullkammare avgår från sin befattning.

Anm. 2. 8 tulluppbördsmanstjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 8 tullkassörer å övergångsstat avgå från sina befattningar.

Anm. 3. 1 tullöveruppsyningsmanstjänst å ordinarie stat skall hållas vakant, intill dess 1 tullmästare å övergångsstat avgår från sin befattning.

Anm. 4. 90 tullvaktjänster å ordinarie stat må tillsättas endast i den mån 90 tillsyningsmän å övergångsstat avgå från sina befattningar.

dels godkänna följande avlöningsstat för tullstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1944/45:

Avlöningsstat.

Utgifter:

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 13 100 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	» 1 500
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	» 1 500 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 2 273 500
<hr/>	
Summa kronor	16 875 000

Särskilda uppbördsmedel:

Ersättning från marinen	kronor 775 000
<hr/>	
Nettoutgift kronor	16 100 000;

dels till Tullverket: Avlöningar till befattningshavare å tullstaten å riksstaten under sjunde huvudtiteln för budgetåret 1944/45 anvisa ett *förslagsanslag* av . . kronor 16 100 000;

dels godkänna följande omkostnadsstat för tullverket, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1944/45:

Omkostnadsstat.

Utgifter:

1. Sjukvård m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor 124 000
2. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	» 550 000
3. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 900 000
4. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 30 000
5. Hemliga utgifter	» 2 000
6. Övriga utgifter, <i>förslagsvis</i>	» 630 000
<hr/>	
Summa kronor	2 236 000

Särskilda uppbördsmedel:

Ersättning från marinen	kronor 550 000
<hr/>	
Nettoutgift kronor	1 686 000;

dels ock till Tullverket: Omkostnader å riksstaten under sjunde huvudtiteln för budgetåret 1944/45 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 1 686 000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Birger Öhman.
